

прочювать, ставать извѣстны и ся прѣпорѣчатъ на всичкы страны съ голѣмы-ты си капиталы и съ много-то си съдружницы-акціонеры (дѣленичяри). Па и самый имъ входъ въ работы-ты зима нѣкакво си значеніе на явность, какво-то частни банкыери не могѣть да имѣть; тыи именно, кога си съставятъ и начинятъ работѣ, приканватъ така да ся каже всичкы мрътвы капиталы и всичкы вядны и работны рѣцѣ, кои-то само чякаты капиталъ за да произведѣтъ новы стойности. Явны-ты банкы ся прѣпорѣчатъ повече съ това, че тыи сѣ явны дружества, съставены отъ много и хыляды душъ, кои-то вложили кой много, кой малко, та по това ся броятъ като съдружницы на банкѣ-тѣ наспротивъ колко-то капиталъ сѣ вложили. Съдружницы-ти на една банкѣ — дѣленичяре-ти — могѣть непрѣстайно да ся промѣняватъ, зачто-то всякый може си прода дѣленицы-ты, та да си прибере капитала, что е былъ вложилъ, а между това банка-та пакъ си трае и работи сигурно, кога такъво нѣчто и такъва сигурность не може да бѣде съ частны банкыеры. И откамы много другы страни явны-ты банкы ся намиратъ въ посгодно и почести-то положеніе, а не частни-ти банкыери, нѣ мы тука нѣмамы мѣсто да изброяваме всичкы прѣимѣщества на явны-ты банкы, а щемъ кажемъ накѣсо само за главны-ты ползы отъ тѣхъ.

Банкы-ты събиратъ на купъ всичко спестено и всичкы капиталы, что лѣжатъ за лудо, та гы прѣдавать на вядны економическы рѣцѣ, кои-то гы употрѣбаватъ производително. Примѣры за да си дава всякый въ банкѣ, что-то спести има особено у Америкѣ и у Англіѣ; тамъ е такоречи общъ обычай да си влага чловѣкъ въ банкѣ и наймалко-то, что-то си